

Pani Zlosť sa už naozaj vracia

Pani Zlosť ležala na studenej rúre a hľadela na hompálajúcu sa šnúрку, ktorú o mrežu kanála priviazal bacil Helo. Na ťažkú chorobu z neumytých rúk sa liečila tri týždne. Pochti vo pila mydlovú vodu a jedla zdravé odpadky, aby sa vyliečila.

„Nemôžem už dlhšie čakať,“ postavila sa. Oprášila si ruky a nôžkami sa odrazila od rúry. Vo výskoku sa zachytila končeka šnúry. Aj keď ju bolelo celé telo, začala šplhať. Upachtená vyliezla na chodník a z posledných síl sa doplazila k mláke. Strašne sa naľakala, keď uvidela svoj biedny obraz.

„To je môj koniec! Ozelenela som úplne! Svet bezo mňa bude stratený,“ ľahla si na zem.

Vyplazila jazyk nabok a čakala na svoj koniec. Po chvíli otvorila jedno oko.

„To je zvláštne, začínam blúzniť. V hlave mi niečo fňuká.“

Fňukanie silnelo. Pani Zlosť sa prevalila na bok a v diaľke uvidela dve postavy. Otvorila druhé oko a vtedy rozpoznala v malej postave vzlykajúce dievčatko. Dievčatko, ktoré sa volalo Katka, sa vracalo s mamičkou z obchodu. Mamička Katke nekúpila v obchode bábijku, ktorá sa Katke veľmi páčila. Celou cestou z obchodu Katka vzlykala.

„Keď budeš mať narodeniny, môžeme sa do obchodu vrátiť,“ utešovala ju maminka.

Pani Zlosti akoby strelili vitamínovú injekciu do zadku, keď Katku zbadala. Vyskočila na rovné nohy a úplne zabudla, že ešte pred malou chvíľou zomierala.

„Mrzuté dieťa je najlepším liekom. Trošku si na dievčatí poskáčem a hneď zosilniem!“

Keď prechádzali postavy okolo mláky, pani Zlosť skočila jednou nohou na mamičkinu plece a druhou na Katkin chrbát. Katka sa začala cítiť veľmi zle. Postavila sa do stredu mláky a začala plakať. Pani Zlosť si vytiahla z brady dirigentské paličky, ktorými bubnovala na ľuďoch, a spustila svoju obľúbenú pesničku:

„Pohoda nebude, jé, jé, jé,
hlavné číslo príde, jé, jé, jé.
Cirkusové predstavenie začína,
odbíja mi najšťastnejšia hodina!“

Pani Zlosť triasla hlavou ako bubeníčka a výskala zakaždým, keď Katka zaplakala.

„Prosím ťa, Katuška, nevyvádzaj. Určite sa dohodneme, ale toto?“ lamentovala Katkina maminka.

Katka nemohla prestať a plakala ďalej. Ľudia, ktorí išli okolo, sa pristavovali. Chceli plačúcemu dievčatku pomôcť.

„Pristúpte bližšie, vstupné nevyberám,“ úctivo sa klaňala pani Zlosť obecenstvu. Práve vtedy, keď prechádzal okolo nich pán so psíkom, sa Katka posadila do mláky.

Katkina maminka sa cítila veľmi zle. Na svojom pleci pocítila ťarchu pani Zlosti. Oprášila si plec a dala pani Zlosti frčku do päty.

Ukážite dieťaťu, čo je frčka. Dajte frčku do vzduchu.

„Au,“ odtiahla pani Zlosť nôžku z maminky.

„Tie mamy vždy vedia, ako sa ma zbaviť,“ zagánila a preliezla si na dievčatko. Pani Zlosť zabubnovala Katke na čiapku:

„Hore brehom, dole brehom,
ľudia, ratujte sa behom!
Cez slzy vám zaspievame
a v mláke sa vyvážame, hej, hej, hej!“

Pani Zlosť natrčila otvorenú dlaň do obecenstva. Chcela, aby si s ňou niekto priateľsky ťapol. Vtedy ju Katkina maminka zbadala:

„Katka,“ zakričala, „na čiapke ti sedí pani Zlosť!“

Katka neveriacky pozrela na mamu. Rýchlosťou blesku si čiapku strhla a ďaleko ju odhodila.

Fúú, svišťala pani Zlosť s vetrom opreteký. Psík, ktorý sa poslušne na všetko pozeral, sa rozbehol za odhodnotenou čiapkou. Zobral ju do papuľky a zatriasol ňou na všetky strany. Pani Zlosťou kmásalo zo strany na stranu. Vlasý jej viali vo vetre ako rozpárané nite.

„Joj, daj ma dole, počuješ?“ jačala pani Zlosť. Pán, ktorému psík patril, zahvízdal a psík sa k nemu poslušne vrátil.

„Dobrý Rexík, a teraz pusti čiapku,“ rozkázal pán.

Psík na povel pustil čiapku do pánovej ruky.

„Nech sa páči, vaša čiapka,“ podával ju mamičke. Maminka čiapkou silno zatriasla. Chcela ju vyčistiť od pani Zlosti. Pani Zlosť vystrelila do vzduchu ako raketa. Letela vysoko ku stromom, potom sa vo vzduchu otočila a začala padať dole. Padala nižšie ako ľudské hlavy, nižšie ako ľudské kolená, ba aj topánky.

Dopadla na niečo studené a železné. Ani nevedela ako, ale letela kdesi do hĺbky. Hop, a ocitla sa opäť v kanáli.

„Ahoj,“ pozdravili ju dve čudá.

„Opäť vy?“ zakvílila pani Zlosť.

„Spláchli nás záchodom. Boli sme tak blízko. Už sme boli v škôlke,“ povedala Monela.

„A ty?“

„Vyhodili ma do povetria,“ šúchala si Zlosť boľavý zadok.

„Skôr do podzemia,“ zasmial sa Helo. „Pod', daj si s nami,“ ponúkal pani Zlosť pohárom špinavej vody.

„Ale len trošku, dnes som si chlipla z mláky,“ prijala pani Zlosť obľúbený nápoj. Helo s Monelou sa k nej pritúlili.

„Nie tak blízko! Minule som od vás ochorela,“ upozornila ich pani Zlosť.

„Jasné,“ uznali bacily a trošku si odsadli. So sklonenými hlavami počúvali zvuky ľudských topánok a občas si odpili zo špinavej vody.

„Dúfam, že si čoskoro nájdem útulné bývanie,“ zašomrala pani Zlosť a schúlila sa do kľbka na studenej rúre, aby si pospala.

Ak chcete vedieť, čo sa dialo u Katky doma, čítajte ďalej.

V izbičke u Katky svietila nočná lampa. Maminka čítala svojej dcérke rozprávku na dobrú noc.

„Mami?“ spýtala sa Katka, keď maminka príbeh dočítala. „Pamätáš sa na toho psíka, ktorý mi doniesol čiapku?“

„Áno,“ usmiala sa maminka.

„Mami?“

„Áno?“

„Bola to veľká hanba pri tej mláke?“

„To sa stáva,“ pohladila maminka Katku po svetlohnedých vláskoch.

„Ale..., môžeš mi niečo sľúbiť?“ spýtala sa svojej dcérky.

Katka zaklipkala veľkými mihalnicami a čakala, čo sa maminka opýta.

„Nabudúce, keď na teba skočí Zlosť, nedovolíme jej zabávať celú ulicu. Prídeme na to, ako sa jej zbavíme my dve. Platí?“

„Áno, mami,“ posadila sa Katka. „Možno...“

„Čo?“ opýtala sa zvedavá maminka.

Katka sa k nej naklonila a niečo jej zašepkala.

„Dobrý nápad, Katka,“ uznala maminka, „pamätaj si ho. A teraz už pôjdeme spať!“ pobožkala svoju dcérku a zaželala jej pekné sny.

Po rozprávke:

- Aký nápad asi prezradila Katka svojej maminke? Ak dieťa nevie, dajte mu na výber: Katka sa nabudúce zbaví pani Zlosti tak, že ju:

- strasie do mláky,

- posadí na konár stromu,

- položí na okoloidúceho psíka,

- položí k smetným košom,

- položí holúbkom na chrbát, aby ju odniesli preč.

- Povedzte dieťaťu, že pani Zlosť pozná skoro všetkých ľudí na svete a je normálne, že občas na niekoho sadne. Dôležité je poučiť sa z toho a nabudúce sa snažiť vymyslieť, ako situáciu zvládnuť lepšie.
- Keď bude mať dieťa mrzutú náladu, môžete zinscenovať hľadanie pani Zlosti. Môžete povedať dieťaťu, že sa vám zdá, že ste pani Zlosť pred malou chvíľou zazreli. Otvárajte zásuvky, skrinky, pozrite pod posteľ. Hľadajte čiernu niť z jej vlasov, či sa náhodou niekde u vás neskrýva. Môžete použiť kúsok čiernej vlny alebo bavlnky.
- Cestou do školy sa pristavte pri kanáli a hod'te pani Zlosti kamienok, aby jej zacengal na chladnú rúru. Určite sa poteší. Ak máte čas, tak sa s pani Zlosťou porozprávajte. Je to úprimná rečníčka. Otázky nech tvorí vaše dieťa. Vy odpovedajte.